

målet om en forbedring af kårene for de unge, der når så langt som til studierne. Man kommer næppe uden om at tage stilling til spørgsmålet om en udvidet og effektiv *stipendieordning for gymnasiet*, der er det første led i den højere uddannelse og — som forholdene er nu — den første hindring for ubemidlede unges adgang til en akademisk uddannelse.

Jeg vil imidlertid gerne begynde med spørgsmålet om forbedring af de studerendes kår, og jeg finder det naturligt at give en kort redegørelse for, hvorledes den *uddannelsesfond*, der oprettedes ved lov af 7. juni 1952, har virket.

Fonden, hvortil folketinget tog et værdifuldt initiativ, må betragtes som en værdifuld nyskabelse, idet den principielt yder støtte til alle uddannelsesområder. Den betegner det første skridt i bestræbelserne for at opnå en lige adgang til alle videregående uddannelsesretninger samt en ligestilling i denne henseende af de forskellige uddannelsesområder. Forudsætningerne for de forskellige uddannelser er imidlertid så vidt forskellige, at det ingenlunde er nogen nem opgave, denne fond står overfor og har stået overfor. Den bemyndigelse, loven giver fondens bestyrelse til at fastsætte sådanne på almene hensyn hvilende begrænsninger, som skønnes nødvendige, for at midlerne kan blive en tilstrækkelig virkningsfuld hjælp til de i særlig grad trængende unge indenfor hvert område, må betragtes som en ganske nødvendig forudsætning for fondens virksomhed, idet det ville være umuligt på forhånd at fastsætte faste regler for, med hvilke beløb hvert enkelt uddannelsesområde skal tilgodeses af fonden. Ganske særlig gælder dette, når den årlige sum, der skal uddeles, er så relativt beskedent som den nuværende: 1,5 mill. kr. I denne forbindelse vil jeg gøre opmærksom på den — i alt fald i denne henseende — sørgelige kendsgerning, at *tipstjenestens overskud* har været støt dalende i de sidste år, og at det derfor kan forudses, at fonden, der tilgodeses af den sidste rest af dette overskud, med opretholdelse af den nuværende uddeling på 1,5 mill. kr. årlig i løbet af 6—7 år vil være opbrugt.

Spørgsmålet om fremtidig støtte til de studerende rejser sig allerede af den grund, og det vil være naturligt at undersøge, om ikke en sådan uddannelsesfond som den, der her er oprettet, vil være et godt instrument for en administration af den yderligere udvidede støtte, den studerende ungdom har et naturligt krav på.“

Efter at *ordføreren for forespørgslerne* påny havde haft ordet, sluttede forespørgslen.

---

3. Den 8. december 1953 anmeldtes i folketinget (F. sp. 1518) følgende forespørgsel til undervisningsministeren af *Erik*